

Sygn. akt: II AKa 123/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bożena Brewczyńska
Sędziowie:	SA Marek Charuza (spr.) SA Gwidon Jaworski
Protokolant:	Grzegorz Pawelczyk

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Waldemara Łubniewskiego.**

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. sprawy oskarżonych:

1. **P. M.**, syn C. i B., ur. (...) w B., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne;
2. **M. S.**, s. J. i M., ur. (...) w D., oskarżonego art. 258 § 2 kk i inne;
3. **R. S. (1)**, s. E. i B., ur. (...) w D., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne;
4. **Ł. P.**, s. Z. i B., ur. (...) w C., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne
5. **P. S.**, s. W. i J., ur. (...) w P., oskarżonego z art. 280 § 1 kk i inne
6. **D. K.**, s. R. i S., ur. (...)
w K., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne;
7. **A. M.**, s. T. i B., ur. (...)
w K., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne
8. **B. K.**, s. J. i G., ur. (...) w R., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne
9. **D. S.**, s. Z. i T., ur. (...) w W., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne;
10. **R. S. (2)**, s. A. i I., ur. (...) w I., oskarżonego z art. 280 § 1 kk i inne;
11. **K. G.**, s. H. i T., ur. (...) w S., oskarżonego z art. 258 § 2 kk i inne

na skutek apelacji obrońców wszystkich oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2015 roku, sygn. akt V K 8/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie LXX w ten sposób, że łagodzi wymierzoną oskarżonemu D. K. karę łączną grzywny do wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych w wymiarze po 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adwokatów: R. K., B.J., Z. K., M. P., Z. O., N. P., A. A., A. K. i B. J. (1) – Kancelarie Adwokackie w K., kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonym: P. M., M. S., R. S. (1), P. S., A. M., B. K., D. S., R. S. (2) i K. G. w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia wszystkich oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Gwidon Jaworski SSA Bożena Brewczyńska SSA Marek Charuza

Sygn.akt II AKa 123/16

Uzasadnienie w zakresie dotyczącym oskarżonego D. S.

Zaskarżonym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 25 czerwca 2015r. sygn.akt V K 8/11 oskarżony D. S. został skazany za następujące przestępstwa:

1. z art. 258 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 1 maja 2004r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności (pkt LXXXI zaskarżonego wyroku),
2. popełnione w warunkach ciągu przestępstw , w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w okresie od 23 kwietnia 2000r. do 23 października 2000r. osiem czynów z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. za które na mocy art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 50 złotych stawka,
3. popełnione w warunkach ciągu przestępstw oraz w ramach zorganizowanej grupy przestępczej dwa czyny - z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. z art. 279 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. za które na mocy art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 50 złotych stawka,
4. czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. za który na podstawie art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 50 złotych stawka,
5. czyn z art. 263 § 2 k.k. za który na mocy tegoż przepisu wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzono D. S. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny w wysokości po 50 złotych stawka, na zasadzie art. 63§ 1 k.k. zaliczając mu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 26 lutego do dnia 30 listopada 2007r.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego D. S. zaskarżając wyrok w części tj. w pkt LXXXI (skazanie za czyn z art. 258 § 2 k.k.) oraz w zakresie odnoszącym się do kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu w pkt XC zaskarżonego wyroku i zarzucił:

1. błędne ustalenia faktyczne mające wpływ na treść orzeczenia polegające na ustaleniu, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej podczas gdy nie wykazano, aby oskarżony miał świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej a nadto, że miał zamiar działania w jej ramach,

2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 170 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. polegające na oddaleniu wniosku oskarżonego o dopuszczenie dowodu

z opinii biegłych z zakresu psychiatrii, psychologii i neurologii celem stwierdzenia, czy w stosunku do oskarżonego można przyjąć ograniczoną poczytalność ze szczególnym odniesieniem do przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej z uwagi na rozpoznane i niego schorzenia tj. upośledzenie umysłowe lekkie, ociążałość umysłową, cechy zaburzeń osobowości, cechy osoby niedojrzałej, wadę wymowy oraz padaczkę, a także czy z uwagi na te jego schorzenia w tamtym okresie był on osobą bardziej uległą, podatną na manipulację, na wpływ ze strony osób trzecich, w tym organizatorów grupy, aniżeli przeciętnie osoba nie dotknięta tymi schorzeniami,

3. rażąco niewspółmierność kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności

4. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 424 § 2 k.p.k. polegające na niewskazaniu w sposób dostateczny w uzasadnieniu wyroku okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności.

Stawiając te zarzuty wniósł skarżący o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu opisanego w pkt LXXXI wyroku, a w dalszej kolejności

o wyeliminowanie z opisów czynów zarzuconych oskarżonemu i z przyjętej kwalifikacji prawnej działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym oraz o stosowną modyfikację kar jednostkowych poprzez orzeczenie kar łagodniejszych, a także orzeczenie wobec oskarżonego kary łącznej w wymiarze nie przekraczającym 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Apelację obrońcy oskarżonego D. S. uznano za bezzasadną.

Zgodnie z przepisami procedury karnej sąd orzekający przeprowadził pozbawione braków postępowanie dowodowe, zebrane dowody ocenił w niczym nie wykraczając poza granice określone przez zasadę ujętą w art. 7 k.p.k., efektem czego stały się trafne ustalenia faktyczne, a i przyjęta kwalifikacja prawna czynów przepisanych oskarżonemu nie budzi zastrzeżeń. Także rzeczowe a zarazem odpowiednio związane uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia wymogi określone w art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Odnosnie poszczególnych uwag skarżącego stwierdzić trzeba, że nie doszło

w przedmiotowej sprawie do obrazy wskazanych w apelacji przepisów postępowania - art. 170 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k.

Skarżący ograniczył się w swej argumentacji do zdania, że nieprawidłową była decyzja sądu orzekającego o oddaleniu wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych

z zakresu psychiatrii, psychologii i neurologii celem ustalenia wymienionych okoliczności dotyczących stanu poczytalności oskarżonego (k. 18 614 – 18 616 t. 94).

Okoliczności te były jednak przedmiotem dwóch opinii sądowo – psychiatrycznych wydanych w rozpatrywanej sprawie, przy czym druga z nich, sporządzona w toku postępowania sądowego przez biegłych psychiatrów i psychologa, odnosiła się ściśle do akcentowanej przez obronę kwestii podatności oskarżonego D. S. na wpływy innych osób (k. 17 997 – 17998, 17 999-18 000 t. 91).

Z opinii tych wynikało, że oskarżony nie miał ograniczonej bądź zniesionej poczytalności w czasie popełniania przypisanych mu czynów, zdolny jest do postrzegania, zapamiętywania oraz przekazywania swych spostrzeżeń, cechuje się lekceważeniem norm, przy czym nie jest on osobą podatną na wpływy innych.

Skarżący nie wskazał w swym środku odwoławczym żadnych okoliczności mogących świadczyć o tym, że dotychczasowe opinie były opiniami obciążonymi którymiś z wad ujętych w art. 201 k.p.k. czyniącymi koniecznym powołanie innych biegłych.

W tych warunkach analizowany zarzut skarżącego dotyczący obrazy art. 170 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. jest zarzutem nietrafnym, albowiem w przedmiocie stanu poczytalności oskarżonego, w tym i problemu jego podatności na wpływy innych osób przeprowadzono w pełni wyczerpujące postępowanie.

Nie można także podzielić tych uwag skarżącego, które zmierzają do wykazania błędności ustaleń sądu orzekającego w zakresie świadomości przynależności oskarżonego D. S. do zorganizowanej zbrojnej grupy przestępczej.

Wszakże sam oskarżony D. S. na rozprawie zdecydowanie oświadczył, że przyznaje się do udziału w takiej grupie, a wcześniej temu zaprzeczał bo taka była jego linia obrony –k. 17 637 – 17 640 t. 90 , 17 817 – 17 822 t. 91).

Dodając do tego wnioski cytowanej wyżej opinii o braku podatności oskarżonego na wpływy innych osób, czy też wyjaśnienia współoskarżonego P. G.

- organizatora przedmiotowej grupy przestępczej - w żadnym miejscu nie pomijającego oskarżonego D. S. jako członka owej grupy (k. 18 728 – 18 729 t. 95), kwestionowane przez skarżącego ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego jawią się jako uzasadnione i trafne.

Krytycznych uwag nie nasuwa i sześcioletni wymiar kary łącznej pozbawienia wolności na którą skazano oskarżonego D. S..

Przecież przypisano mu popełnienie 13 przestępstw, w tym trzech zbrodni z art. 280 § 2 k.k. i inne , przy czym szeregu spośród tych czynów dopuścił się on w warunkach określonych w art. 65 § 1 k.k., a suma wymierzonych mu dość łagodnych kar jednostkowych pozbawienia wolności sięgnęła pułapu aż 12 lat.

W tych warunkach nie sposób uznać kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności za karę rażąco surową.

Postawa oskarżonego podczas procesu – ostatecznie przyznał się on do popełnienia zarzuconych mu czynów, pewien związek przedmiotowy jego czynów skierowanych głównie przeciwko mieniu, kilkunastoletni czas jaki upłynął od przestępczej działalności, znalazły już dostateczny wyraz w wymiarze kary łącznej, słusznie określonej przy wykorzystaniu dominującej zasady asperacji.

Nie można bowiem zapominać o tym, że D. S. popełnił aż trzy zbrodnie z art. 280 § 2 k.k. i inne, co rzutować musiało na stosowne podwyższenie kary łącznej.

Biorąc powyższe pod uwagę zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego uwzględniono jego aktualnie trudną sytuację materialną (art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).